

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΚΟΥΡΤΖΗ ΓΙΑ ΤΟ "ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΟ ΣΑΛΙΓΚΑΡΙ" ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΚΟΥΡΤΖΗ

για το "ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΟ ΣΑΛΙΓΚΑΡΙ"

από τις εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ.

«Από όλα τα καλοκαίρια σου, ένα δεν θα το ξεχάσεις ποτέ.»

Δεν είναι τυχαία αυτή η φράση και δεν την διάλεξα να συνοδεύει το βιβλίο αυτό απλώς γιατί συνοψίζει την πλοκή και το συναίσθημα σε μία φράση...

Αντίθετα. Είναι η φράση που έβγαινε αβίαστα από κάθε στόμα που μου διηγήθηκε την ιστορία του στα Μάταλα της Κρήτης, στην παραλία της αγάπης.

«Ήταν το καλοκαίρι μου, που δεν θα ξεχάσω ποτέ.» Όλοι έλεγαν το ίδιο από τους αφηγητές μου και τους ανθρώπους που συμμετείχαν στην έρευνα μου. Έλληνες, Ευρωπαίοι, Ασιάτες, Αμερικάνοι. Όλοι. Άνθρωποι από όλη την υφήλιο με κοινό στοιχείο ένα καλοκαίρι στην πιο ξέγνοιαστη παραλία του κόσμου.

Και κάπως έτσι την γνώρισα και εγώ. Και ένιωσα το ίδιο. Πως το καλοκαίρι μου εκεί δεν θα το ξεχάσω ποτέ.

Και κάπου εκεί κλείδωσε και η ιστορία της Υπατίας. Ενός κοριτσιού, το 1969, που καταφθάνει από το Λονδίνο όπου σπουδάζει Ιατρική, για να συναντήσει τον Χάρι, ένα νεαρό γιατρό Χίπι, που την γοήτευσε και την κάλεσε στα Μάταλα. Σε ένα μέρος, φημισμένο σε όλο τον κόσμο για το κοινόβιο των παιδιών των λουλουδιών που ζούσαν εκεί, αλλά άγνωστο για την ίδια και τις καταβολές της.

Και κάπου εκεί, μόλις η Υπατία αντικρύζει το μωβ της παραλίας των Ματάλων, ξεκινάει μία από τις πιο περίεργες και όμορφες ιστορίες που έχει να διηγηθεί ο τόπος μας.

Μία ολόκληρη κοινωνία από νέους, επαναστάτες, ονειροπόλους, λάτρεις της αγάπης και της ελευθερίας ανάμεσα στην παραδοσιακή κοινωνία της Κρήτης. Ένα ιδιαίτερο χαρμάνι ανθρώπων και καρδιών που δημιουργούν μέρες και νύχτες που καμία δεν μοιάζει με την άλλη και που βάζουν απανωτές σφραγίδες στις ψυχές όπως τα κύματα στους βράχους όταν χτυπάνε πάνω τους.

Και ανάμεσα ένας έρωτας, μονόπλευρος αλλά αποφασισμένος να ανθίσει, γεγονότα που συνταράζουν την παραλία και τα γύρω χωριά, ακραίες καταστάσεις ανάμεσα στα παιδιά των λουλουδιών και την δικτατορία, αφιερώματα στα μεγάλα περιοδικά του εξωτερικού που κάνουν τους απανταχού Χίπις να καταφθάνουν ορδές από παντού, τραγούδια γραμμένα από την Τζόνι Μίτσελ και τον Μπόμπ Ντύλαν, φωτιές και κιθάρες με τις νότες των Μπίτλς, ο Έλβις Πρίσλεϊ να ντύνει ρομαντικά ηλιοβασιλέματα. Και ένα έγκλημα που αλλάζει τα πάντα.

Τα παιδιά των λουλουδιών, συνήθιζαν να βάζουν λουλούδια στις κάννες των όπλων για να δείξουν την αποστροφή τους στην βία.

Και όταν αυτή η βία ήρθε και άπλωσε την σκιά της στην παραλία τους, δεν έφτανε κανένα λουλούδι και κανένα τραγούδι τους να πάρει πίσω τους την μοίρα που οδήγησε το κορίτσι με το σαλιγκάρι κοντά τους.

Ήταν το καλοκαίρι του '69.

Και αυτό το καλοκαίρι η Υπατία δεν θα το ξεχάσει ποτέ.

Ο Χάρι δεν θα το ξεχάσει ποτέ.

Εγώ που το έζησα μέσα από το βιβλίο, δεν θα το ξεχάσω ποτέ.

Οι εκατοντάδες χιλιάδες κόσμου που φτάνουν κάθε χρόνο σε αυτή την χρονοκάψουλα, την παραμυθοχώρα, δεν θα το ξεχάσουν ποτέ.

Εύχομαι ούτε και εσείς.

Πηνελόπη

«Σε θέλω δικό μου. Δεν αντέχω πια να σε μοιράζομαι. Προτιμώ να μη σε έχω καθόλου αν δεν ανήκεις μόνο σε εμένα».

Ο τόνος ήταν απολογητικός, η φράση απλή και χιλιοειπωμένη. Όμως καμία δεν είχε τολμήσει να του το πει μέχρι εκείνη τη στιγμή. Αλλά του το είπε.

Εκείνη. Το κορίτσι με το σαλιγκάρι.

Έφτασε στο αεροδρόμιο του Ελληνικού από το Λονδίνο στις 26 Μαρτίου του 1969. Έφτασε κρατώντας στη χούφτα της ένα μικρό, πληγωμένο σαλιγκάρι.

Και από εκεί, πάντα με το μικρό σαλιγκάρι προστατευμένο στην κλειστή παλάμη της, πήγε στα Μάταλα. Εκεί όπου της είχαν υποσχεθεί ότι βρισκόταν ο παράδεισος της φύσης. Και των χίπηδων. Στα Μάταλα, τον παράδεισο της ελευθερίας. Και της Τζόνι Μίτσελ. Και του Χάρι. Προπαντός του Χάρι.

Έμεινε μέχρι τον Μάιο του 1969, περιμένοντας, μαζί με τα παιδιά των λουλουδιών από όλο τον κόσμο, το καλοκαίρι της αγάπης. Μα αυτό δεν ήρθε ποτέ... Γιατί εκείνο τον Μάιο έγινε ό,τι έγινε.

Ένα μυθιστόρημα για ένα κορίτσι, που πίστευε πως η μεγαλύτερη ελευθερία της καρδιάς είναι να μπορεί να ανήκει, και για ένα αγόρι, που δεν μπορούσε να ερωτευτεί. Στην πιο ξέγνοιαστη παραλία του κόσμου, τα φημισμένα Μάταλα. Κάτω από τον μοναδικό ήλιο της Κρήτης, με τον αέρα της Αφρικής να φυσάει στο Λιβυκό Πέλαγος, διώχνοντας μακριά τις ιστορίες της τότε καθωσπρέπει κοινωνίας.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Η ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΚΟΥΡΤΖΗ γεννήθηκε στην Άρτα και μεγάλωσε στην Αθήνα. Σπούδασε Βιοτεχνολογία και εργάστηκε επί σειρά ετών στον ιδιωτικό τομέα. Σήμερα δραστηριοποιείται στον επιχειρηματικό χώρο και παράλληλα ασχολείται με τη συγγραφή, που αποτελεί και τη μεγάλη αγάπη της. Έχει ταξιδέψει αρκετά, μιλάει τέσσερις γλώσσες και ερασιτεχνικά ασχολείται με το αργεντίνικο τάνγκο. Είναι παντρεμένη και έχει έναν γιο. Έχει διακριθεί σε διαγωνισμούς ποίησης και έχει γράψει θεατρικά έργα.